

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815201571
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815201571.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, právne zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanej: O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX R. F. Q.L., o zaplatenie 807,10 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 86,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4,05 eur od 04.03.2012 do zaplatenia, s úrokom 9% ročne zo sumy 5,03 eur od 04.04.2012 do zaplatenia, s úrokom 9% ročne zo sumy 8,05 eur od 04.05.2012 do zaplatenia, s úrokom 9% ročne zo sumy 14,68 eur od 18.03.2012 do zaplatenia, s úrokom 9% ročne zo sumy 26,35 eur od 18.04.2012 do zaplatenia, s úrokom 9% ročne zo sumy 28,06 eur od 19.05.2012 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 10 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 807,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 43,88 eur od 04.03.2012 do zaplatenia, 9% ročný úrok zo sumy 5,03 eur od 04.04.2012 do zaplatenia, 9% ročný úrok zo sumy 47,65 eur od 04.05.2012 do zaplatenia, 9% ročný úrok zo sumy 3,5 eur od 04.06.2012 do zaplatenia, 8,75% ročný úrok zo sumy 248,95 eur od 04.03.2013 do zaplatenia, 9% ročný úrok zo sumy 14,68 eur od 18.03.2012 do zaplatenia, 9% ročný úrok zo sumy 26,35 eur od 18.04.2012 do zaplatenia, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 29,06 od 19.05.2012 do zaplatenia, 9% ročný úrok zo sumy 199 eur od 19.06.2012 do zaplatenia, 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 189 eur od 19.07.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom a.s., uzavrela so žalovanou podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov dňa 18.04.2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie hlasových služieb, program Program 40 a dňa 18.04.2011 Dodatok k Zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby a mobilný telefón NOKIA C1-01 v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom žalovanej plnenie riadne a včas. Vzhľadom na to, že si žalovaná svoj zmluvný záväzok nesplnila, porušila zmluvnú povinnosť, z čoho jej následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Na základe tohto porušenia jej boli vystavené faktúry, a to faktúra č. 7201865704 splatná dňa 03.03.2012, ktorá znie na sumu 43,88 eur, faktúra č. 7203060927 splatná dňa 03.04.2012, ktorá znie na sumu 5,03 eur, faktúra č. 7204021115 splatná dňa 03.05.2012, ktorá znie na sumu 47,65 eur, faktúra

č. 7205246890 splatná dňa 03.06.2012, ktorá znie na sumu 3,50 eur, faktúra č. 7301613997 splatná dňa 03.03.2013, ktorá znie na sumu 248,95 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a žalobca uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanej. Ďalej právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou podľa § 43 zákona o elektronických komunikáciách dňa 28.01.2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie služieb káblovej alebo satelitnej televízie, program MAGIO TV KLASIK spolu s príslušenstvom MAGIO BOX s príslušenstvom v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe tejto zmluvy poskytoval žalovanej plnenie riadne a včas. Vzhľadom na to, že si žalovaná svoj zmluvný záväzok nespĺnila, porušila zmluvnú povinnosť, z čoho jej následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Nakoľko si žalovaná nespĺnila svoj zmluvný záväzok, t. j. nezaplatila cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, právny predchodca žalobcu dňa 15.05.2012 od uvedených zmlúv odstúpil. Vystavené boli ďalšie faktúry, a to faktúra č. 5736963186 splatná dňa 17.03.2012, ktorá znie na sumu 29,68 eur, faktúra č. 4737954827 splatná dňa 17.04.2012, ktorá znie na sumu 26,35 eur, faktúra č. 1738945216 splatná dňa 18.05.2012, ktorá znie na sumu 29,06 eur, faktúra č. 6739936092 splatná dňa 18.06.2012, ktorá znie na sumu 626,88 eur a faktúra č. 5740922072 splatná dňa 18.07.2012, ktorá znie na sumu 199 eur. Pohľadávka s VS XXXXXXXXXXXX bola postúpená vo výške 199,00 eur. Pohľadávka s VS XXXXXXXXXXXX bola postúpená vo výške 14,68 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a žalobca uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanej. Podnik svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúr. Keďže žalovaná zmluvu na program služieb Program 40 porušila tým, že faktúry nezaplatila, vznikol podniku na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. Keďže žalovaná zmluvu na program služieb MAGIO TV KLASIK a zmluvu na program služieb MAGIO TV KOMPLET porušila tým, že za faktúry nezaplatila, vznikol podniku na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. Okrem týchto nárokov si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania. Z faktúry č. 6739936092 bolo uhradených 10 eur.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., a Quantum Credit došlo dňa 20.11.2013 k postúpeniu pohľadávok vo výške 349,01 eur spolu s príslušenstvom a 468,09 eur spolu s príslušenstvom. Vzhľadom na túto skutočnosť sa predmetná pohľadávka stala vlastníctvom žalobcu (navrhovateľa).

Žalovaná uviedla, že je ochotná zaplatiť dlh žalobcovi v mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, Zmluvou o pripojení, Dodatkom k zmluve, oznámeniami o postúpení pohľadávky, faktúrami, Zmluvami o poskytovaní služby a nájme KZ, oznámením o odstúpení od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb pevnej siete, faktúrami za služby pevnej siete, prednesom žalovanej a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalovaná uviedla, že mala do Telecomu magio, ako aj telefón a všetko vrátila. Od začiatku Telecomu platila, avšak potom dostali väčší byt a nestíhala platiť za byt, za všetko. Potom musela platiť za plyn, vodu v novom byte, takže jej to nevychádzalo a prestala platiť, ale ako uviedla - magio, ako aj telefón vrátila. Ona už ani nevie, či niečo dlhuje alebo nedlhuje. Je nezamestnaná, nemá prakticky žiaden príjem a manžel je dôchodca, žijú len z jeho dôchodku. Ako uviedla, prestala platiť, pretože bola nezamestnaná, presťahovali sa do väčšieho bytu, nestíhali to, žijú len z manželovho dôchodku. Mala veľký dlh na vodu, elektrinu, plyn, všetko musela vyrovnať, keď chcela, aby im to zapojili. Manžel má dôchodok okolo 300 eur a z toho prakticky žijú aj so sociálnych dávok, resp. ona sociálne dávky nepoberá žiadne. Takže ju živí manžel zo svojho dôchodku. Za seba povedala, že vzhľadom na zlú sociálnu situáciu, keby mala zaplatiť nejaké peniaze žalobcovi, tak viac ako 10 eur mesačne nie je schopná zaplatiť, preto požiadala zaplatiť dlh na splátky po 10 eur mesačne.

Právny predchodca žalobcu, ako poskytovateľ a žalovaná, ako účastník, uzavreli dňa 18.04.2011 Zmluvu o pripojení a následne aj Zmluvu o pripojení služby a nájme KZ dňa 28.01.2011 a dňa 05.10.2011. Predmetom Zmluvy o pripojení bolo poskytnutie programu PROGRAM 40 spolu s MT Nokia C1-01. Maximálna kúpna cena za mobilný telefón bola dohodnutá vo výške 9,00 eur. Doba viazanosti bola uvedená a dohodnutá na 24 mesiacov. Zmluvou o pripojení služby a nájme KZ, zo dňa 28.01.2011, bol žalovanej poskytnutý Magio Sat s viacerými produktmi a zľavami: MAGIO SAT - Vianoce 2010 - so zľavou

na používanie na 6 mesiacov, Aktivácia Magio Boxu bez HDD, Magio Sat - Magio Box provisioning, zľava na HBO + Cinemax na 3 mesiace, TV balíček, Magio Sat Klasik. Nájom bol v zmysle tejto zmluvy dohodnutý na dobu neurčitú. Zmluvou o pripojení služby a nájme KZ, zo dňa 05.10.2011, bol žalovanej poskytnutý Magio Sat s viacerými produktmi a zľavami: MAGIO SAT - Jeseň 2011 - Zľava na používanie na 6 mesiacov s viazanosťou 24 mesiacov, Magio Sat - Magio Box provisioning, zľava na HBO + Cinemax na 3 mesiace, TV balíček, Magio Sat Komplet, Magio Sat - Buy Out - Jeseň 2011 - zľava na používanie na 2 mesiace s viazanosťou 24 mesiacov, Magio Sat - Jeseň 2011 - zľava na používanie na 30 mesiacov s viazanosťou 24 mesiacov, Magio Sat - Aktivácia Magio Boxu s HDD, Magio Sat - jeseň 2011 - zľava z aktivácie 1. Magio Boxu s HDD, Magio Sat - Karta provisioning, Magio Sat - jeseň 2011 - zľava na 30 mesiacov z prenájmu 1. Magio Boxu s HDD. Nájom bol v zmysle tejto zmluvy dohodnutý na dobu neurčitú.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanej faktúry, a to: faktúra č. 7201865704 splatná dňa 03.03.2012, ktorá znie na sumu 43,88 eur, faktúra č. 7203060927 splatná dňa 03.04.2012, ktorá znie na sumu 5,03 eur, faktúra č. 7204021115 splatná dňa 03.05.2012, ktorá znie na sumu 47,65 eur, faktúra č. 7205246890 splatná dňa 03.06.2012, ktorá znie na sumu 3,50 eur, faktúra č. 7301613997 splatná dňa 03.03.2013, ktorá znie na sumu 248,95 eur, faktúra č. 5736963186 splatná dňa 17.03.2012, ktorá znie na sumu 29,68 eur, faktúra č. 4737954827 splatná dňa 17.04.2012, ktorá znie na sumu 26,35 eur, faktúra č. 1738945216 splatná dňa 18.05.2012, ktorá znie na sumu 29,06 eur, faktúra č. 6739936092 splatná dňa 18.06.2012, ktorá znie na sumu 626,88 eur a faktúra č. 5740922072 splatná dňa 18.07.2012, ktorá znie na sumu 199 eur. Súd pri sčítaní jednotlivých faktúr dospel k záveru, že súčet jednotlivých nezaplatených faktúr bol oveľa vyšší, ako žiada žalobca. Žalobca si neuplatnil sumu 626,88 eur z faktúry č. 6739936092. Taktiež faktúra č. 5736963186 znela na sumu 29,68 eur, no žalobca žiadal priznať len 14,68 eur.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) Zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 2 Zákona účastník má právo na

- a) uzavretie zmluvy s podnikom, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c),
- b) poskytnutie verejnej služby v rozsahu dohodnutom v zmluve a za cenu podľa tarify,
- c) bezplatné odstránenie porúch v poskytovaní služby, ktoré nezavinil,
- d) zasielanie vyúčtovania, ktoré obsahuje podrobné údaje o jednotlivých odchádzajúcich volaniach, ak o to účastník požiada,
- e) vrátenie pomernej časti ceny za čas neposkytovania služby v prípade jeho zavinenia podnikom v súlade so všeobecnými podmienkami; toto právo musí uplatniť v príslušnom podniku najneskôr do troch mesiacov po obnovení poskytovania služby,
- f) poskytovanie prístupu k informačným službám s operátorom.

Podľa § 42 ods. 4 Zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzavreté podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluvy o pripojení v zmysle dodatkov s tým, že časť ich obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej

telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Žalovaná nespĺnila svoj záväzok vyplývajúci jej zo zmlúv, dodatkov a všeobecných podmienok a neuhradila žalobcovi poplatky za poskytované služby a zmluvnú pokutu. Žalobca ako deň omeškania žalovanej určil deň nasledujúci po splatnosti každej faktúry.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., v zmysle § 3 ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo

mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Podľa zmluvy sa mal predmetný právny vzťah s odkazom na ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom o elektronických komunikáciách.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, keď priamo v zmluve je uvedené, že žalovaný ju uzatváral ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ, pričom obsah zmluvy, Všeobecných podmienok a tým aj samotného dojednanie režimu Obchodného zákonníka bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, ale taktiež aj s odkazom na príslušné ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý zákon je potrebné na daný vzťah aplikovať.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení, súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaná, v čase uzatvárania zmluvy nemala možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy s dodávateľom - žalobcom. Zo strany žalovanej došlo k porušeniu zmluvných podmienok, a to neuhradením cien poskytnutých služieb tak, ako boli účtované v jednotlivých faktúrach, preto súd žalobe v časti o zaplatenie súm za poskytnuté nehlasové služby a mesačné poplatky vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 86,22 eur predstavujúcej súčet súm za poskytnuté služby z faktúry č. 7201865704 s dátumom splatnosti 03.03.2012 na sumu 4,05 eur, z faktúry č. 7203060927 s dátumom splatnosti 03.04.2012 na sumu 5,03 eur, z faktúry č. 7204021115 s dátumom splatnosti 03.05.2012 na sumu 8,02 eur, z faktúry č. 5736963186 s dátumom splatnosti 17.03.2012 na sumu 14,68 eur, z faktúry č. 4737954827 s dátumom splatnosti 17.04.2012 na sumu 26,35 eur, z faktúry č. 1738945216 s dátumom splatnosti 18.05.2012 na sumu 28,06 eur. Keďže žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol v tej ktorej faktúre označený ako deň splatnosti, nasledujúcim dňom dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na platenie úroku z omeškania.

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 3,50 eur za upomienku tak, ako bola predmetná suma účtovaná faktúrou č. 7205246890. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatok za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Pokiaľ ide o „iné poplatky a služby“ vo výške 39,83 eur (33,19 eur + DPH), ktoré tvorili súčasť faktúry č. 7201865704, „iné poplatky a služby“ vo výške 39,60 eur (33,00 eur + DPH), ktoré tvorili súčasť faktúry č. 7204021115, súd nepriznal, nakoľko má zato, že ide o odmenu pre žalobcu, ktorá nemá žiadne protiplnenie. Súd je toho názoru, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi priznať odmenu. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaného hradiť žalobcovi vyúčtované poplatky, tak ako ich uplatnil žalobným návrhom a teda neunesol dôkazné bremeno, čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatkov, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, nepredložil a nepreukázal súdu, či skutočne došlo k prerušeniu, či obmedzeniu služby poskytovanej jeho právnym predchodcom, aké náklady mu v súvislosti s vykonaním takejto úkony vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná a to bez ohľadu na úhradu vykonanú žalovanej aj na tieto položky.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur a vo výške 199 eur, ktorú si žalobca uplatnil vo faktúre č. 7301613997, č. 5740922072, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmlúv o pripojení a dodatkov k nim, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 9 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaný zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovaného zo zmlúv a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov, a to aj tunajšieho, vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 9C/53/2012, 3C/151/2012).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmý a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm.

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaných povolil súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť žalovanému súm, na zaplatenie ktorých bol zaviazaný, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 807,10 eur bolo žalobcovi priznaných 86,22 eur za všetky nezaplatené faktúry (priznaná suma vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku). Žalobca tak mal v konaní úspech len v nepomernej časti, a to vo výške 11 % a žalovaná vo výške 89%. Výsledný úspech by pripadal žalovanému, a to vo výške 78% (89 % - 11 %).

Keďže žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani zo spisu nevyplynuli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.